

[Første næstformand]

er i øjeblikket, vil opretholdes, mens sundhedsministeren taler.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg kan tilslutte mig det ændringsforslag fra udvalget, som går på, at forebyggelse indgår som en naturlig del i kiropraktorernes virksomhed.

Betænkningen udtrykker en række forventninger til regeringen. Man har en forventning om, at § 4 i Sundhedsstyrelsens udkast til bekendtgørelse bliver formuleret i overensstemmelse med de ønsker, der ligger i betænkningens bidrag: at man kan behandle børn under 1 år, når barnets læge har sagt god for det. Jeg har over for udvalget udtrykt, at jeg vil underrette Sundhedsstyrelsen om udvalgets forslag, men jeg kan ikke forudsige, hvorledes Sundhedsstyrelsen vil forholde sig til dette forslag, idet der er tale om et klart sundhedsfagligt forhold, som det er Sundhedsstyrelsens kompetence at vurdere.

Jeg kan oplyse, at jeg over for en af forslagsstillerne har tilbudt at tilstille Sundhedsstyrelsen forslaget til udtalelse inden betænkningsskrivningen, men der blev givet udtryk for, at det havde man ingen interesse i; derfor har det ikke fundet sted. Men på SF's opfordring her i dag vil jeg gå hjem og sende forslaget til vurdering hos Sundhedsstyrelsen.

Debatten her drejer sig jo om nogle meget principielle spørgsmål. Den drejer sig om Folketingets arbejdsopgaver og i særlig grad om Folketingets arbejdsområde. Det er ukorrekt, når hr. Erling Christensen i sit indlæg siger, at sundhedsministeren vil indskrænke kiropraktorernes virksomhedsområde. Det lovforslag, vi behandler her, indeholder en bestemmelse i § 7, hvoraf det fremgår, at Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for kiropraktorers virksomhed og eventuelle begrænsninger i denne virksomhed, herunder osv. Det er lovgiveren, det er Folketingets medlemmer, der har ansvaret for lovens udformning. Som vi har tilrettelagt arbejdsdelingen her i landet, er det Sundhedsstyrelsen, der på grundlag af sundhedsfaglige vurderinger udsteder bekendtgørelser på dette område.

Som det har været nævnt af fru Karen Højte Jensen, der . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er ganske enig i sundhedsministerens indirekte tilkendegivelse af, at der snakkes for højt og for meget, specielt i sidegangen og i den side af salen.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som fru Karen Højte Jensen har givet udtryk for her fra talerstolen for lidt siden, var der i forbindelse med centralstyrelseslovens behandling for 6 år siden her i Tinget meget stor bekymring for, hvordan man sikrede Sundhedsstyrelsens sundhedsfaglige uafhængighed. Der blev i den anledning stillet spørgsmål til justitsministeren for at få klarlagt, hvordan Sundhedsstyrelsens stilling var. Man ønskede at få en redegørelse for det retlige grundlag for Sundhedsstyrelsens placering i det administrative system. Man ønskede at få belyst, »i hvilken udstrækning Sundhedsstyrelsen er uafhængig af Indenrigsministeriet og dets politiske ledelse«. Det blev et meget langt notat til belysning af disse spørgsmål. I det notat står der:

»I det omfang et organ eller en stilling er utvivlsomt sagkyndig, kan den styrende kun – jeg gentager: kun – »give tjenestebefalinger for forvaltningsaktens indhold, hvis han kan skaffe sig lige så god sagkundskab som den styrende.«

Jeg mener mig ikke i stand til at repræsentere en sagkundskab, der er lige så god på det sundhedsfaglige område som den, Sundhedsstyrelsen repræsenterer. Altså er jeg afskåret fra – ifølge Justitsministeriets notat – at gå ind og give tjenestebefalinger på det sundhedsfaglige område.

Jeg må derfor medgive Fremskridtspartiet, at den form, Fremskridtspartiet har valgt, er den formelt korrekte, og at hvis man er så sikker, at man mener, man repræsenterer en tilstrækkelig sundhedsfaglig viden, at man er i stand til at afgrænse eller undlade at afgrænse virksomhedsområdet for kiropraktorer, så er det i selve lovtæksten, man skal give udtryk for sin opfattelse.

Hvis Folketinget følger Fremskridtspartiets ændringsforslag, så er spørgsmålet ude af Sundhedsstyrelsen, og så får man de ønsker opfyldt, som man har. Jeg må gentage, at det er Folketingets arbejde at lovgive, og det er via lovtæksten, man får sine holdninger sikret.

For god ordens skyld vil jeg, selv om jeg har meddelt udvalget det i form af spørgsmålsbe-